

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ว่าด้วย วินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เป็นนักศึกษาที่ดี มีความรับผิดชอบและเคารพในสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติปฏิบัติชอบ ชำรงไว้ซึ่งเกียรติ และความมีระเบียบวินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๙ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนและวิจัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุนสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ นักศึกษาทุกคนต้องทำบัตรประจำตัวนักศึกษาตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด รูปแบบ ลักษณะของบัตรประจำตัวนักศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องพกบัตรและแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาเมื่อติดต่อกิจการกับหน่วยงานของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องรักษาวินัยตามหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องเชื่อฟังคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนโดยชอบของผู้บริหาร อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ ทั้งต้องไม่แสดงกิริยาอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ ดูหมิ่น หมิ่นประมาท กลั่นแกล้ง เหยียดหยามหรือกระทำการที่ไม่สมควรต่อผู้บริหาร อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเป็นการรบกวนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ หรือการทำกิจกรรมของหน่วยงานของมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องไม่กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการใด ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือแสดงพฤติกรรมในลักษณะนักเลงอันธพาล

(๒) ดื่มสุรา ของมึนเมา ในบริเวณมหาวิทยาลัย

(๓) ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี กระทำการลามกอนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่ตนเองหรือผู้อื่นหรือมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๔) ประพฤติเสื่อมเสียในทางชู้สาว

(๕) ทุจริตในการสอบ

(๖) เล่นการพนันหรือสนับสนุนให้มีการพนันภายในมหาวิทยาลัย

(๗) ลักทรัพย์ ชักยอกทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกง ข่มขู่ บังคับ ขู่ขู่ใจ หรือรีดไถทรัพย์

บุคคลอื่น

(๘) ให้ข้อมูลหรือข้อความเท็จ ปลอมแปลงเอกสารหรือลายมือชื่อผู้อื่น

(๙) พกพาอาวุธ หรือสิ่งผิดกฎหมายอื่นเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย

(๑๐) กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภท

(๑๑) ก่อเหตุวุ่นวายหรือยุยงส่งเสริมให้เกิดความวุ่นวายอย่างร้ายแรงให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย

(๑๒) กระทำความผิดอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๕ โทษทางวินัย มี ๕ สถาน คือ

(๑) ทำทัณฑ์บน

(๒) บำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคมตามที่มหาวิทยาลัยและนักศึกษา

เห็นสมควร

(๓) พักการศึกษา

(๔) ยับยั้งการอนุมัติการสำเร็จการศึกษา

(๕) ให้ออก

การกำหนดระยะเวลาการลงโทษตาม (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย

โทษทางวินัยตาม (๓) (๔) และ (๕) เป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ การลงโทษนักศึกษาให้ทำเป็นคำสั่ง โดยในคำสั่งลงโทษให้ระบุว่านักศึกษาผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดและตามข้อใด และแจ้งเป็นหนังสือให้นักศึกษาผู้นั้นทราบ

หมวด ๓ การสอบสวน

ข้อ ๑๗ เมื่อมีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่านักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้คณบดีของคณะที่นักศึกษาสังกัดดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาว่านักศึกษาผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง แต่หากเห็นว่ามีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐาน ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับนักศึกษาผู้นั้นต่อไป

กรณี นักศึกษาต่างคณะกระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรณี นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพต่อคณบดี หรือรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา หรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยแต่งตั้งจากผู้บริหาร อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ และให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๙ การดำเนินการสอบสวน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม การลงมติของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๐ ในการสอบสวน ต้องเปิด โอกาสให้นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา มีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่

ก่อนดำเนินการสอบสวน นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านกรรมการสอบสวน โดยทำเป็นหนังสือถึงผู้ออกคำสั่ง และให้ผู้ออกคำสั่งเป็นผู้วินิจฉัย การวินิจฉัยถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๑ ในการสอบปากคำนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจดำเนินการสอบสวน และจัดให้มีการบันทึกปากคำของนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน และให้ผู้นั้นลงชื่อรับรองบันทึกปากคำ

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่านักศึกษาผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเป็นความผิดวินัยให้ระบุว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด สมควรได้รับโทษสถานใด ให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๓ ในระหว่างการสอบสวน หากปรากฏว่านักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตายหรือลาออกจากการเป็นนักศึกษาให้ยุติเรื่อง

หมวด ๔ การส่งลงโทษ

ข้อ ๒๔ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจส่งลงโทษโดยทำทัณฑ์บน หรือให้บำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคมให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๒๕ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นต่ออธิการบดีเพื่อออกคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๖ เมื่อมีคำสั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้กองพัฒนานักศึกษามั่นึกกรณีความผิดฐานความผิดและระดับโทษที่ได้รับไว้ในทะเบียนประวัตินักศึกษา และให้เก็บเอกสารไว้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ

ในกรณีที่คณะเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้คณะรวบรวมคำสั่งลงโทษส่งให้กองพัฒนานักศึกษาเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๔ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งลงโทษ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา และให้อธิการบดีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

ข้อ ๒๘ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งลงโทษ โดยให้อื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา

ข้อ ๒๙ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษาประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานและกรรมการอื่นรวมจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยให้ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

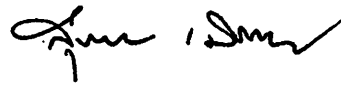
ข้อ ๓๐ ให้อธิการบดีหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษา พิจารณาอุทธรณ์จากคำสั่งลงโทษ คำร้องขออุทธรณ์ และสำนวนการสอบสวน เพื่อประกอบการวินิจฉัย กรณี

มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา จะสอบสวนหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือมอบให้
คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้

ข้อ ๓๑ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้เป็นไปตาม
คำวินิจฉัยของอธิการบดีหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

คำสั่งลงโทษหรือแก้ไขโทษของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายสุชาติ เมืองแก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง